

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Josefa Straky, soudkyně Johany Jandusové a soudce Karla Ulíka ve věci

žalobkyně: **H. D.**
narozená X
státní příslušnice Ukrajiny
bytem X

zastoupená advokátem Mgr. Štěpánem Svátkem
sídlem Na Pankráci 1618/30, 140 00 Praha 4

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o **žalobě na ochranu proti nečinnosti** žalovaného v řízení o žádosti žalobkyně o povolení k dlouhodobému pobytu vedeném pod sp. zn. OAM-27757/DP-2024,

takto:

- I. Žalovanému se ukládá povinnost vydat rozhodnutí v řízení sp. zn. OAM-27757/DP-2024 o žádosti žalobkyně ze dne 31. 7. 2024 o povolení k dlouhodobému pobytu, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 12 140 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce Mgr. Štěpána Svátka, advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V této věci se soud zabývá otázkou, zda byl žalovaný nečinný v řízení o žádosti žalobkyně o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání. Dospívá k závěru, že ano, neboť žalovaný nedodržel zákonem stanovenou 60denní lhůtu pro vydání rozhodnutí podle § 169t odst. 6 písm. a) bod 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

Dosavadní vývoj věci

2. Žalobkyně je státní příslušnicí Ukrajiny. Dne 31. 7. 2024 podala žádost o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání – účasti v právnické osobě. Řízení o této žádosti je u žalovaného vedeno pod sp. zn. OAM-27757/DP-2024.
3. V průběhu řízení žalobkyně podala návrh na opatření proti nečinnosti žalovaného. Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců přípisem ze dne 6. 5. 2025, č. j. MV-65103-3/SO-2025 (dále „sdělení Komise“), žalobkyni sdělila, že jejímu návrhu na opatření proti nečinnosti nevyhovuje, neboť z elektronické evidence zjistila, že dne 4. 2. 2025 bylo správním orgánem žádosti o udělení nového povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky vyhověno, proto vydání opatření proti nečinnosti považuje za bezpředmětné.
4. Žalobkyně dne 15. 5. 2025 žalovanému adresovala „*žádost o stanovení termínu k pořízení biometrických údajů za účelem vydání průkazu o povolení k pobytu*“, kterou spojila s podnětem k vydání opatření proti nečinnosti správního orgánu. Na toto její podání žalovaný nereagoval.

II. Obsah podání účastníků

Žaloba

5. Žalobou ze dne 19. 6. 2025 se žalobkyně domáhala toho, aby soud žalovanému uložil povinnost adresovat žalobkyni výzvu k poskytnutí biometrických údajů. Poukázala na § 44 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, podle něhož „[c]izinec je povinen ve lhůtě stanovené ministerstvem, nejpozději však do 60 dnů ode dne pořízení biometrických údajů, dostavit se na ministerstvo k převzetí průkazu o povolení k pobytu.“ To však žalovaný neučinil, do dne podání žaloby jí žádnou výzvu k pořízení biometrických údajů neadresoval, a to bez ohledu na to, že její žádosti bylo vyhověno již dne 4. 2. 2025. Dle žalobkyně ji měl žalovaný neprodleně vyzvat k pořízení biometrických údajů. Jeho prodlení je v této situaci extrémní, neboť svou nečinností překročil i lhůtu, kterou sám žalobkyni stanovil pro převzetí biometrického průkazu pod sankcí zneplatnění řízení o žádosti ve smyslu § 44 odst. 3 zákona o pobytu cizinců.
6. Na základě výzvy soudu podle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), žalobkyně upravila žalobní petit tak, že se domáhá toho, aby soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout ve věci v soudem stanovené lhůtě.

Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný s žalobou nesouhlasí. Ve svém vyjádření shrnul odůvodnění žaloby. K tomu uvedl, že ve věci nečinný není a prováděl a provádí veškeré nezbytné úkony za účelem vydání rozhodnutí. Poslední úkon byl žalovaným proveden dne 16. 6. 2025 (*ve správním spisu je Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.*

založena výzva datovaná 12. 6. 2025 – poznámka soudu), kterým bylo zaslání výzvy žalobkyni k doložení pojištění. V dalším odkázal žalovaný na informace obsažené ve správním spisu. Navrhuje žalobu zamítnout.

III. Posouzení věci

8. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, jelikož účastníci ani na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nesdělili, že by s tímto postupem nesouhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Soud nepovažoval za nezbytné jednání nařizovat, neboť veškeré rozhodné skutečnosti bylo možno zjistit z napadeného rozhodnutí, podání účastníků a obsahu správního spisu. Dokazování soud neprováděl.
9. Před samotným projednáním věci soud musel nejprve ověřit, zda je žaloba včasná.
10. Podle § 80 odst. 1 s. ř. s. *„[ž]alobu lze podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon.“*
11. Podle § 169t odst. 6 písm. a) bod 1 zákona o pobytu cizinců *„[o] žádosti ministerstvo rozhodne v případě žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti, je-li žádost podána na území“*.
12. Jak plyne ze správního spisu, žalobkyně podala žádost o povolení k dlouhodobému pobytu dne 31. 7. 2024. Poslední den 60denní lhůty pro rozhodnutí o této žádosti připadl na pondělí 30. 9. 2024, proto následující úterý 1. 10. 2024 bylo prvním dnem, kdy tato lhůta marně uplynula. Od tohoto data počala běžet lhůta jednoho roku k podání žaloby (§ 80 odst. 1 s. ř. s.), jejíž poslední den připadne na středu 1. 10. 2025. Žaloba byla podána dne 19. 6. 2025, je tudíž včasná.
13. Soud dále zkoumal, zda je žaloba přípustná, konkrétně zda žalobkyně bezúspěšně vyčerpala prostředky nápravy ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s.
14. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. *„[t]en, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.“*
15. V tomto případě žalobkyně vyčerpala prostředky k ochraně proti nečinnosti poté, co jí bylo oznámeno sdělení Komise ze dne 6. 5. 2025, že návrh na opatření proti nečinnosti je bezpředmětný (viz odst. 3 výše). Žalobkyně tedy bezúspěšně vyčerpala prostředky nápravy ve smyslu § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ještě před podáním žaloby (19. 6. 2025).
16. Jelikož je žaloba včasná a je i přípustná, přistoupil soud k věcnému posouzení žaloby. A shledává ji důvodnou.
17. Podle § 169t odst. 7 písm. a) zákona o pobytu cizinců *„[v] případě vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti, vydání osvědčení o registraci nebo povolení k přechodnému nebo k trvalému pobytu se vydáním rozhodnutí rozumí převzetí průkazu o povolení k pobytu, jde-li o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti.“*

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

18. Podle § 169t odst. 8 písm. a) zákona o pobytu cizinců „[h]odlá-li ministerstvo žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti, vydání osvědčení o registraci nebo povolení k přechodnému nebo k trvalému pobytu vyhovět, učiní o tom záznam do spisu a vyzve žadatele podle § 44 odst. 1, § 44a odst. 13 nebo § 74 odst. 2 k poskytnutí údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu.“
19. Jak plyne ze správního spisu, žalobkyně podala žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu dne 31. 7. 2024 a poslední den zákonem stanovené lhůty pro vydání rozhodnutí tak připadl na pondělí 30. 9. 2024. Žalovaný však v této lhůtě o žádosti nerozhodl.
20. Uvádí-li se ve sdělení Komise ze dne 6. 5. 2025, že dle údajů v elektronické evidenci došlo dne 4. 2. 2025 k vyhovění žádosti, pak soud konstatuje, že zmiňovaný údaj z elektronické evidence lze považovat nanejvýš za sdělení záměru vyhovět žádosti ve smyslu § 169t odst. 8 písm. a) zákona o pobytu cizinců, ale nikoliv za vydání konečného rozhodnutí. V případě vyhovění žádosti se za vydání konečného rozhodnutí považuje až převzetí průkazu o povolení k dlouhodobému pobytu ve smyslu § 169t odst. 7 písm. a) zákona o pobytu cizinců (s předáním průkazu je tedy spojena tzv. „fikce rozhodnutí“), v případě jiného způsobu vyřízení žádosti je třeba vydat „standardní“ rozhodnutí. Prostý odkaz na údaj v elektronické evidenci (o němž navíc není v předložené kopii správního spisu žádný záznam) však za vydání rozhodnutí považovat nelze.
21. Pokud tedy žalovaný shledal, že žádosti je třeba vyhovět, měl žalobkyni předat průkaz o povolení k pobytu (ze shodných tvrzení účastníků není zřejmé, že by jej žalobkyně dosud převzala, resp. že by je měla možnost převzít). V opačném případě měl vydat buďto zamítavé rozhodnutí, nebo jiné rozhodnutí, jímž se řízení končí bez současného udělení povolení k pobytu. Žalovaný však dosud neučinil nic z toho.
22. Pouze pro úplnost soud zdůrazňuje, že v žalobě (resp. v její původní podobě před úpravou petitu) zmiňovaná výzva k dostavení se k poskytnutí biometrických údajů je pouze dílčí procesní úkon, který následuje až po záznamu správního orgánu o záměru vyhovět žádosti o dlouhodobý pobyt, ale který předchází vlastnímu převzetí průkazu (srov. § 44a odst. 13 zákona o pobytu cizinců). Poskytnutí biometrických údajů tedy představuje pouze nutný „mezikrok“ k tomu, aby mohlo dojít k fyzickému vyhotovení průkazu, s jehož odevzdáním jsou spojeny účinky fikce vydání rozhodnutí o vyhovění žádosti ve smyslu § 169t odst. 7 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Soudu nicméně v tomto typu řízení nepřisluší hodnotit, zda žádosti mělo či nemělo být vyhověno. Z hlediska posouzení nečinnosti je podstatné, že o žádosti zatím nebylo řádně rozhodnuto žádným ze zákonem předvídatelných způsobů.
23. Neobstojí přitom argumentace žalovaného, že v průběhu řízení prováděl nezbytné úkony (např. že vyzýval žalobkyni k předložení dokladu o pojištění), neboť tyto okolnosti nejsou rozhodné pro zhodnocení otázky, zda správní orgán je či není nečinný. Nečinnost je totiž objektivně existující stav, kdy v zákonem předepsaných lhůtách nedošlo k provedení příslušných procesních úkonů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 12/2012-41). Tento objektivní stav v daném případě nastal. Žalovaný přitom neuvedl žádnou relevantní skutečnost, ze které by bylo možno usuzovat, proč by mu vzniklá nečinnost neměla být přičitatelná (např. že by nemožnost rozhodnout v zákonné lhůtě měla původ v jednání žalobkyně, popř. že by žalobkyně byla v prodlení z hlediska dostavení se na základě zasláné výzvy apdo.). Žádná taková skutečnost ani nevyšlo najevo).

24. S ohledem na uvedené nezbyvá soudu než konstatovat, že ke dni vyhlášení tohoto rozsudku (§ 81 odst. 1 s. ř. s.) žalovaný o žádosti žalobkyně dosud věcně nerozhodl, ač mu dávno plynula zákonná lhůta pro vydání rozhodnutí, která skončila 30. 9. 2024 (odst. 12 výše). Žalovaný tedy zůstává nečinný.
25. Jelikož je žaloba důvodná, uložil soud žalovanému (§ 81 odst. 2 s. ř. s.) vydat ve věci žalobkyně žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu rozhodnutí, a to ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok I). Vzhledem k délce zákonné lhůty stanovené pro vydání rozhodnutí (60 dnů) a s ohledem na dosavadní délku řízení (přes dvanáct měsíců) a procesní stav žádosti považuje soud kratší lhůtu 15 dní za přiměřenou.
26. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný neměl ve věci úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšné žalobkyni soud přiznal náhradu v celkové výši **12 140 Kč**, skládající se z těchto částek:
- **2 000 Kč** odpovídající soudnímu poplatku za podání žaloby,
 - **9 240 Kč** za dva úkony právní služby po 4 620 Kč podle § 9 odst. 5 ve spojení s § 7 bodem 5 a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby),
 - **900 Kč** jako náhrady hotových výdajů advokáta (režijní paušály) za tyto dva úkony po 450 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu.
 - Zástupce žalobkyně není plátcem daně z přidané hodnoty, proto se náhrada nezvyšuje o částku odpovídající DPH podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.).
27. Náhrada nákladů řízení je splatná ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s.; výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. srpna 2025

Josef Straka v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.